

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 05.02.1997, sp. zn. 5 To 152/97, ECLI:CZ:KSOS:1997:5.TO.152.1997.1

Číslo: 46/1997

Právní věta: Jedním úkonem právní služby, za něž náleží odměna ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, je i více vyšetřovacích úkonů přípravného řízení podle § 11 odst. 1 písm. e) této vyhlášky učiněných v jednom souvislém časovém úseku nepřekračujícím dvě hodiny. *) *) Tím se v souladu se změnou právní úpravy nahrazuje rozhodnutí č. 12/1993 Sb. rozh. tr., které vykládalo předchozí vyhlášku č. 270/1990 Sb. upravující problematiku odměn advokátů za poskytování právní pomoci.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 05.02.1997

Spisová značka: 5 To 152/97

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna obhájce

Předpisy: 177/1996 Sb. § 11 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46

Jedním úkonem právní služby, za něž náleží odměna ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, je i více vyšetřovacích úkonů přípravného řízení podle § 11 odst. 1 písm. e) této vyhlášky učiněných v jednom souvislém časovém úseku nepřekračujícím dvě hodiny. *)

(Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 2. 1997 sp. zn. [5 To 152/97](#))

Krajský soud v Ostravě zamítl stížnost obhájce JUDr. M. S. proti usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 5. 2. 1997 sp. zn. 9 T 154/96.

Z odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu v Karviné ze dne 5. 2. 1997 sp. zn. 9 T 154/96 byla ve smyslu § 151 odst. 3 tr. ř. obhájci odsouzeného A. G. JUDr. M. S. přiznána odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 18 904 Kč.

Obhájce podal proti usnesení včas stížnost, v níž namítal nesprávný postup při určování odměny. Zejména nesouhlasil s tím, že při účasti u výslechů svědků mu byla krácena odměna, kdy má za to, že jednotlivé úkony nelze sčítat a každý výslech je samostatným úkonem. Poukazoval na ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátního tarifu), podle něhož je úkonem účast při každých započatých dvou hodinách. V daném případě jednotlivé výslechy svědků nepřesáhly dvě hodiny, a proto účtoval odměny za každý úkon ve výši odpovídající hodnotě jednoho úkonu. Žádal proto, aby mu byla přiznána odměna za účast při výsleších svědků B. F., C. R., D. F., E. D. a I. S., za každého z nich po 1500 Kč spolu s režijním paušálem za 12 úkonů po 75 Kč.

Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené usnesení z hledisek ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. a dospěl k závěru, že stížnost obhájce JUDr. M. S. není důvodná.

Okresní soud v Karviné v daném případě postupoval správně, když přiznal obhájci odměnu za účast u výslechu svědků ve dnech 17. 7. a 26. 7. 1996 v té výši, jak je v napadeném usnesení uvedena. Obhájce v těchto případech účtoval u každého svědka, jehož výslechu se účastnil, jeden úkon po 1500 Kč. Ze spisu však vyplynulo, že dne 17. 7. 1996 se obhájce účastnil výslechu dvou svědků, které probíhaly v době od 7.00 do 8.30 hod., a proto nelze přiznat odměnu za dva úkony, ale toliko za úkon jeden, neboť tento úkon, byť šlo o výslechy dvou svědků, netrval déle než dvě hodiny. Obdobná situace je při výsleších svědků dne 26. 7. 1996, kdy proběhly výslechy tří svědků v době od 8.30 do 10.35 hod. V tomto případě výslechy probíhaly déle než dvě hodiny a správně tedy byla přiznána odměna za dva úkony, nikoliv však za úkony tři, jak požadoval obhájce. V daném případě nelze přiznat určitou částku podle advokátního tarifu za každý jeden výslech svědka. Jak vyplývá z ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) advokátního tarifu, náleží odměna za jeden úkon ve smyslu návěty ustanovení za účast při vyšetřovacích úkonech (množné číslo) v přípravném řízení, a to za každé započaté dvě hodiny. Z tohoto znění vyplývá, že nejde o každý jednotlivý úkon, nýbrž o všechny úkony provedené konkrétně v jednom časovém úseku posuzovaném z hlediska trvání dvou hodin, takže doba všech takových úkonů se sčítá a podle toho se posoudí, zda přesahuje dvě hodiny, či nikoliv. V tomto směru se vyhláška č. 177/1996 Sb. liší od předchozí vyhlášky č. 270/1990 Sb. upravující problematiku odměn advokátů za poskytování právní pomoci, která v ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) obsahovala formulaci "úcast při vyšetřovacím úkonu". Na posuzovanou otázku nelze proto již aplikovat rozhodnutí č. 12/1993 Sb. rozh. tr., které vykládalo předchozí právní úpravu.

Krajský soud proto stížnost obhájce jako nedůvodnou zamítl, když výše přiznané odměny byla shledána správnou.

*) Tím se v souladu se změnou právní úpravy nahrazuje rozhodnutí č. 12/1993 Sb. rozh. tr., které vykládalo předchozí vyhlášku č. 270/1990 Sb. upravující problematiku odměn advokátů za poskytování právní pomoci.